NICI ACUM „ZARURILE N-AU FOST ARUNCATE"!

A trecut şi a 28-a zi a fotbalului, cu nelipsitele ei peripeţii, cu clipe de bucurie şi extaz pentru unii, cu mari doze de amărăciune pentru alţii. Să ne bucurăm de acest final de campionat, de întîrzierea deciziilor sale? Să-l calificăm ca pe unul din cele mai spectaculoase şi mai palpitante de pînă acum? Nici nu mai ştii cum să te pronunţi.

Şi totuşi, zău, că sîntem tentaţi să-i acordăm în continuare unul din cele două calificative enunţate mai sus. Şi aceasta numai pentru simplul motiv că jocul rezultatelor n-a reuşit să cocoţeze nici o echipă în vîrful piramidei cu acel bagaj de puncte suficient care să-i permită „plimbări lejere" spre cîştigarea titlului. Cum se întîmpla în alte ediţii? Ora „marilor verdicte" consumîndu-se cu mult înainte de final era însoţită de plictisul aceluiaşi decor şi atunci începeam să tunăm şi să fulgerăm pe tema decalajului valoric, apatiei generale, dezinteresului jucătorilor care aşteptau cu sufletul la gură vacanţa de vară.

Şi acum? De cîteva etape ni se oferă un duel al nervilor între două formaţii de prim rang ale campionatului, Dinamo şi Rapid, care, nemaiavînd concurenţa provinciei (U.T.A., Farul şi mai de demult Petrolul şi Politehnica), nu pot să scape nici una în cîştigătoare. Parcă am asista la o cursă hipică în care jocheul favorit a încălecat în grabă calul rivalului său pentru ca pe traseu să-l struneascā pentru a nu fi declarat învingător la linia de sosire. Amintiţi-vă, formaţia lui Nelu Nunweiller a fost „invitată" de trei ori la „marele praznic" de rivala sa din Giuleşti (vezi eşecurile acesteia din urmă, afară şi acasă) dar, ca şi duminică, Dinamo a refuzat, este un fel de a spune, să-şi rotunjească avansul de puncte cedînd în propriul „fief" în faţa universitarilor craioveni. Şi nu uitaţi, că oltenii veneau la Bucureşti după un semieşec acasă cu ceferiştii clujeni...

• DUELUL NERVILOR DINAMO-RAPID CONTINUĂ... • PRACTIC PROGRESUL NU SE POATE SALVA; TEORETIC DA! • ŞASE ECHIPE ÎNŞIRATE PE UN SINGUR PUNCT CANDIDEAZĂ PENTRU UN LOC ÎN „CUPA UEFA"!

Referitor la formaţiile pretendente la titlul ţării ce dau, de fapt, grosul selecţionabililor primei reprezentative, se acreditează tot mai insistent ideea instaurării unei oboseli în rîndul jucătorilor care în iarnă au realizat turnee de pregătire pe continentul sud-american. Poate că pe undeva există unele circumstanţe. Dar înainte cînd nu exista posibilitatea unor astfel de expediţii, tînjeam după ele, le reclamam cu insistenţă. Iată deci că astăzi există pericolul de a le compromite pentru viitor. Nici aşa nu e bine, nici altfel! Oare unde trebuie să căutăm adevărul?

În ce ne priveşte, nu ne rămîne decît să consemnăm cu oarecare tristeţe faptul că, la ora actuală, nu avem la îndemînă argumente solide de a afirma că dispunem de o echipă a constanţei, a regularităţii, aşa cum s-a manifestat recent Internazionale, campioana Italiei. Inserăm o asemenea apreciere mînaţi de gîndul participării, fie a lui Dinamo, fie a lui Rapid, în Cupa campionilor europeni, competiţie de prestigiu unde, de regulă, se probează cel mai bine etalonul valoric al fotbalului oricărei ţări.

Lăsînd subiectul spre meditaţie jucătorilor, antrenorilor şi specialiştilor F.R.F. să mai adăugăm aici ghiduşiile greu de explicat (vezi antecedentele) ale altei combatante — U.T.A. — care s-a încumetat să reducă duminică speranţele Farului în ocuparea poziţiei a treia. Acest rezultat complică candidatura locului vacant în Cupa U.E.F.A. Şase formaţii, înşirate pe distanţa unui singur punct, anunţă un duel tot atît de electrizant şi obositor ca şi cucerirea titlului.

În lupta evitării retrogradării, cota încrederii formaţiei antrenată de Peniţă Moldoveanu a scăzut simţitor. Ce mai încolo şi încoace, se pare că la periferie „apele s-au cam limpezit" prin acest 0—0 realizat de Progresul cu Jiul! Am auzit un suporter „bancar" care mai crede într-o singură minune. Bucureştenii să cîştige maximum de punctaj (cu Craiova în deplasare şi cu „şepcile roşii" acasă) iar ceferiştii din Cluj să nu mai realizeze nimic (cu Steaua la Bucureşti şi cu U.T.A. acasă) sau în cel mai rău caz să „ciupească" doar un singur punct, pentru ca golaverajul să-l trimită pe dr. Rădulescu cu echipa sa în Divizia B...

Să ne mai hazardăm să facem pronosticuri privind campioana, a doua retrogradată şi ocupanta locului trei, din moment ce campionatul ne-a jucat de atîtea ori feste? Sincer vorbind ne este oarecum teamă de a mai anticipa ceva. Nu de alta, dar cineva ar fi în stare să ne reproşeze. De ce oltenii n-ar termina ei pe locul întîi cu condiţia să cîştige totul, Dinamo să piardă totul, iar Rapid să cîştige numai un punct în cele două etape rămase? Dacă mergem pe calcule, la urma urmei, U.T.A. şi Steaua, care au golaveraje bune de ce să nu se amestece în „afacerea titlului?" Condiţiile? Acelaşi calcul enunţat mai sus primelor două clasate şi, bineînţeles, Universităţii din Craiova.

Dacă glumele s-ar adeveri ar fi un campionat cu adevărat de pomină şi Tache Macri ar regreta pe undeva că n-a forţat echipa. pentru a oferi timişorenilor, în locul retrogradării, un loc trei cu destinaţia Cupa U.E.F.A.!

Stelian **TRANDAFIRESCU**

Cazul săptămînii

UN FORFAIT „INGENIOS"

S-a întîmplat duminică 13 iunie în seria a VII-a a campionatului Diviziei C. Echipa Gloria Baia Mare care urma să întîlnească la Turda formaţia din localitate, Arieşul, nu s-a mai prezentat la meci, deşi în ajunul întîlnirii făcuse deplasarea către locul întrecerii, oprindu-se chiar, pentru o mică baltă de ajustare, sîmbătă noaptea la Cluj. La prima vedere un fapt lipsit de importanţă, un forfait pe care l-am putea considera, fără o altă confruntare cu circumstanţele, amendabil cu un 0—3 în foaia de arbitraj şi îndosariat astfel, conform uzanţei, pentru a servi în viitor rubricilor de statistică, evidenţă şi poate chiar de curiozităţi. Aşa ar fi putut fi etichetată o astfel de neprezentare dacă ea ar fi avut loc, să spunem, în primele etape de campionat şi nu în ultima, în aceea care trebuia să se hotărască şi prin rezultatul jocului în cauză, cîştigătoarea seriei respective, disputată în care era angajată direct, alături de lidera clasamentului, Unirea Dej, formaţia din Turda căreia, pentru a-şi depăşi la sprintul final adversara, îi trebuiau — la egalitate de puncte cu aceasta — un număr de goluri mai mare (şi teoretic era posibil) decît cele trei realizate fără joc.

Ne oprim aici cu analiza ipotetică a faptelor, pentru a nu lăsa impresia unor suspiciuni gratuite şi vom încerca să redăm succint părerile celor două părţi. În mod evident, Arieşul, echipa frustrată de posibilitatea realizării pe teren a golaverajului necesar calificării, apreciază neprezentarea Gloriei Baia Mare ca o acţiune regizată în sprijinul adversarei sale, în lupta pentru titlu, Unirea Dej. De cealaltă parte, echipa Gloria Baia Mare, incriminată de a fi jucat rolul intermediarului neloial, afirmă prin secretarul asociaţiei, tov. A. Crişan, că o împrejurare cu totul nedorită (o serioasă pană de motor la autobuzul care-i transporta în dimineaţa zilei de duminică de la Cluj spre Turda) i-a împiedicat să ajungă, în timp util, pentru susţinerea meciului, obligîndu-i să se reîntoarcă mai întîi la Cluj şi de aici mai departe spre Baia Mare. Fără a fi găsit nici o posibilitate — reţinem acest lucru — de a-şi anunţa adversarul asupra situaţiei create, pentru ca acesta, la rîndul său să poată găsi eventual o soluţie acceptabilă de rezolvare.

Acestea sînt faptele, acestea sînt poziţiile celor două părţi. Rămîne, bineînţeles, ca F.R.F., care a luat de altfel notă de cele întîmplate, să ancheteze problema în conţinut, să stabilească realitatea şi să ia măsurile corespunzătoare.

Mihai **IONESCU**

P.S. În şedinţa de aseară, F.R.F. a hotărît rejucarea partidei Arieşul — Gloria B. Mare, în ziua de 17 iunie la Turda.

• ETAPA 28 • ETAPA 28 • ETAPA 28 • ETAPA 28 • ETAPA 28

„DEPLINĂ SPORTIVITATE, LA AMBELE ECHIPE"

În cabina arbitrilor de la stadionul constănţean, zarvă mare. **GHEORGHE POPOVICI**, conducătorul jocului Farul — U.T.A., s-a adresat celor doi tuşieri **Gh. Vasilescu II şi Iosif Simion**, spunîndu-le: **„Mă bucur în primul rînd că jucătorii ambelor echipe au dat dovadă de o deplină sportivitate. Nu-mi amintesc să fi avut ocazia să sancţionez atît de puţine faulturi ca în meciul de astăzi. După ce a început să plouă şi terenul a devenit alunecos — moment în care cei de la Farul erau conduşi cu 2—0 — mă temeam că unii jucători îmi vor da de furcă, căutînd să simuleze căderi în careu, în speranţa obţinerii vreunui penalti. Dar n-au făcut-o, lucru care merită apreciat".**

Între timp, cîteva bătăi în uşă au întrerupt discuţia. Împreună antrenorii învingătorilor şi învinşilor au venit să-l felicite pe conducătorul jocului pentru modul cum a arbitrat.

După mulţumirile de rigoare, arbitrul **Popovici** continuă să comenteze: **„Insuccesul constănţenilor s-a datorat faptului că Badea nu s-a prea văzut în joc. Mi s-a părut foarte obosit. L-am arbitrat în nenumărate rînduri şi am observat că el este busola echipei. Or, astăzi, întreg angrenajul Farului a fost dereglat. Deşi au dominat toată repriza a doua, constănţenii au atacat haotic, negîndit, preferînd centrările înalte, la care Lereter şi Pojoni au intervenit fără dificultate. În atac, Oprea a jucat ceva mai retras, nu s-a angajat decisiv în acţiunile de finalizare, ceea ce a slăbit şi mai mult incisivitatea liniei ofensive a gazdelor. Despre U.T.A. nu pot avea decît cuvinte de laudă. Iar Domide, prin jocul lui laborios şi de o rară acurateţe, a depăşit aşteptările. Îl consider un jucător complet şi mă surprinde că în ultima vreme el a fost neglijat de selecţioneri. Îl urmează îndeaproape tînărul Broşovschi, care a reprezentat cureaua de transmisie între compartimentele echipei arădene.**

Am prelungit în prima repriză cu două minute timpul de joc, datorită întreruperii cauzată de accidentarea lui Kun II şi a portarului Popa, din fericire fără urmări grave. Nu pot trece cu vederea perfecta mea colaborare cu cei doi arbitri de linie care m-au ajutat semnalizînd cu promptitudine".

„O VICTORIE PE DEPLIN MERITATĂ"

Atmosferă destinsă, duminică, în vestiarul arbitrilor după meciul Sport Club—Politehnica. Atmosferă destinsă pentru că nici jocul în sine nu ridicase prea multe probleme, cu toate că la un moment dat, după accidentările consecutive ale lui Sorin Avram şi Ghiţă, „tribunele" se încinseră. Atmosfera destinsă şi pentru că „nervii" se consumaseră în pauză, atunci cînd în cabina arbitrilor intrase un cavaler al fluierului băcăuan, pentru a reproşa lui AUREL BENTU *faptul că nu l-a eliminat pe* Lupulescu.

De aceea ne-a fost uşor să-l abordăm pe cunoscutul arbitru internaţional bucureştean, cel căruia i se încredinţase conducerea unui joc important, chiar foarte important, pentru viitorul formaţiei din oraşul de pe Bistriţa:

— Poate este un lucru neobişnuit pentru dv., dar revista „Fotbal" vă solicită impresia asupra jocului ce tocmai s-a încheiat.

— „Cu plăcere. Vreau să mă opresc mai întîi asupra acelor două momente care au creat tensiune pe stadion, adică accidentarea lui Sorin Avram şi a lui Ghiţă: la faza care a dus la accidentarea lui Sorin am lăsat avantaj; în ceea ce-l priveşte pe Ghiţă, pot spune că deşi Lupulescu se afla lîngă el în momentul cînd a căzut, Ghiţă nu a fost faultat. Cele 80 de kilograme ale sale au contat însă atunci cînd a căzut, pe umărul stîng".

— Cum vi s-a părut jocul?

— „Sport Club a obţinut o victorie pe deplin meritată în urma unui joc în care a dominat mai mult şi a avut foarte, foarte multe ocazii de gol. Pînă la pauză, înaintaşii echipei locale puteau obţine 4—5 goluri. Dar Dembrovschi a ratat enorm. De remarcat că ocaziile băcăuanilor au fost clare ca lumina zilei. Poate numai miza jocului să fi pus în aşa măsură stăpînire pe ei încît să rateze astfel de situaţii rarisime. În orice caz, victoria este meritată. Sport Club a luptat cu foarte multă tragere de inimă. Rubiubei a fost astăzi jucătorul lor în mare formă; remarc, de asemenea, aportul adus de portarul Fugaciu, un portar spectaculos, cu o bună priză la balon".

— Dar Politehnica?

— „Studenţii ştiu mai mult fotbal decît au arătat pe terenul din Bacău. Poate că sînt obosiţi, poate că avînd asigurat „un loc sub soare", nu mai luptă cu dîrzenia care-i caracteriza mai de mult. Iordache a apărat admirabil în unele momente şi-l văd în foarte scurtă vreme în lotul lui Angelo Niculescu. Numai cuvinte bune şi despre Simionaş, o adevărată maşină de pase. În concluzie, un meci plăcut, care a adus bucurie în casele băcăuanilor".

ARBITRII,

ÎNTR-O POSTURĂ MAI PUŢIN OBIŞNUITĂ:

COMENTATORI AI MECIURILOR PE CARE LE-AU CONDUS

Arbitrii, personaje importante în desfăşurarea oricărui meci de fotbal, îşi spun cuvîntul... cu fluierul, de-a lungul celor 90 de minute de joc. Că, uneori, una sau alta din deciziile lor este discutată o săptămînă, pînă la etapa ce urmează, este altă poveste...

Duminică, după încheierea partidelor pe care le-au condus, opt dintre ei au fost ţinta întrebărilor redactorilor noştri. Tema: **Cum au văzut „cavalerii fluierului" meciurile de duminică?**

Şi nu se poate spune că nu s-au achitat cu bine de noua şi puţin obişnuita lor atribuţie.

„N-A FOST PENALTI"...

Imediat după meciul Progresul—Jiul, arbitrul bulgar ŢVETAN STANEV *părea marcat evident de efortul pe care l-a făcut pe teren. Contraatacurile Jiului, extrem de rapide şi periculoase, l-au pus de cîteva ori în dificultate, obligîndu-l să alerge cu... sufletul la gură pe diagonala terenului, pentru a se afla prompt pe fază ca să ia deciziile cele mai corecte.*

— „Partida — *ne spunea la vestiar oaspetele bulgar* — nu s-a ridicat nici un moment la un nivel tehnic apreciabil. S-a jucat cu multă vigoare şi dîrzenie dar crispat, nervos şi din această cauză fazele create de echipa în roşu *(Progresul — n.n.)*, care a atacat mai mult, au fost, în marea lor majoritate, confuze. Mai periculoase s-au dovedit a fi contraatacurile jucătorilor în alb"...

— La trei dintre fazele meciului, spectatorii şi jucătorii echipei Progresul au solicitat penalti...

— „Revăd cu claritate toate cele trei situaţii despre care e vorba. La primele două s-a întîmplat exact acelaşi lucru: s-a şutat de foarte aproape în braţul adversarului. N-a existat intenţia de a se juca balonul cu mîna. În ceea ce priveşte al treilea caz, jucătorul cu nr. 9 *(Năstase — n.n.)* a scăpat în careu, urmărit de un adversar, şi s-a împiedicat singur, fără să fie faultat...".

Următoarea întrebare pe care i-am adresat-o arbitrului Stanev *s-a referit la decizia de eliminare a fundaşului central* Stocker.

— „A faultat un adversar fără minge. În prealabil, nu cu mult timp înainte l-am avertizat pe acelaşi jucător".

— Tot pentru fault?...

— „Pentru nerespectarea distanţei regulamentare la o lovitură liberă.."

Exact ceea ce ne-a confirmat după meci şi jucătorul petroşenean. Stocker, sincer afectat de decizia arbitrului Stanev.

„CRAIOVENII AU AVUT MAI MULTĂ VIGOARE"

Deşi în repriza secundă n-a avut prea mult de alergat, jocul ţinîndu-l aproape tot timpul în jumătatea de teren a craiovenilor, **EMIL VLAICULESCU** arăta, totuşi, destul de obosit, la cabina de sub tribuna stadionului Dinamo.

— **„A fost un meci care mi-a solicitat mult atenţia** — spune arbitrul ploieştean. **Permanent, în careul Universităţii a fost o încrîncenare cum rar se întîlneşte; în neîncetata aglomerare de jucători, mai ales cu atîtea cornere, cu atîtea mingi înalte, cu atîta încărcătură nervoasă, se comit infracţiuni pe care trebuie să le sancţionezi prompt şi decis. Sub acest aspect, consider că am avut un meci foarte greu, de maximă concentrare".**

— Cum apreciaţi comportarea echipelor?

— **„Nu mă aşteptam ca Universitatea să joace atît de tenace, dar şi atît de calm. Craiovenii s-au apărat cu hotărîre, cu vigoare. De altfel, ei au arătat mai multă prospeţime fizică decît gazdele care, deşi au avut permanent iniţiativa, n-au reuşit să fructifice ocaziile create. Oboseala generală, ca şi nervozitatea decurgînd din repetatele nereuşite de azi, şi-au pus evident amprenta pe evoluţia bucureştenilor. În repriza secundă, Universitatea a ştiut adesea să păstreze mingea în posesia sa prin pase sigure la mijlocul terenului şi de cîteva ori profitînd de faptul că Dinamo ocupa cu tot efectivul poziţii foarte avansate, oaspeţii au întreprins contraatacuri periculoase. De la învingători mi-au plăcut portarul Papuc, care a salvat 3—4 goluri, şi „tunarul" Oblemenco, al cărui şut de la distanţă rămîne spaima portarilor. Cu toate meritele oaspeţilor, cred că Dinamo merita un rezultat de egalitate şi poate că fără cele două mari neatenţii ale portarului său l-ar fi putut obţine azi, chiar în condiţiile evidentei ieşiri din formă a liderilor".**

— Care a fost comportarea jucătorilor în teren, sub aspectul disciplinei?

— **„În general bună. Pe Deselnicu însă l-am avertizat în prima repriză pentru că l-a insultat pe colegul meu de la tuşă, Marinciu. Craioveanul însă nu s-a potolit şi, la pauză, în drum spre cabine, mi-a adresat şi mie şi tuşierilor cuvinte injurioase. Dar, profit de ocazia ce mi se oferă prin această discuţie pentru a pune o întrebare: cînd oare se va pune capăt crasei lipse de respect pe care unii jucători o manifestă faţă de arbitri? De ce pe drumul spre instaurarea pe terenurile de fotbal a unui climat de disciplină şi sportivitate trebuie să mergem numai pe calea sancţiunilor şi nu pe cea a înţelegerii, a propriei convingeri a jucătorilor?"**

„JOC BĂRBĂTESC, ÎN LIMITELE REGULAMENTULUI"

Arbitrul SEVER MUREŞAN nu a condus rău meciul de la Ploieşti. A avut chiar cîteva momente dificile pe care le-a traversat [illegible], dînd dovada unor calităţi certe de arbitru cu „ochi bun" şi experienţă suficientă. Au fost cîteva „avantaje" admirabil interpretate şi un ofsaid semnalizat fals de către un tuşier, peste [illegible] hotărîre Sever Mureşan **a [illegible] cu autoritate. Dar în repriza întîi, atunci cînd** Iordănescu **se lansase în careul advers cu mingea la picior şi cu** Mocanu **în spate, la început la un singur metru, apoi în înţelesul propriu al cuvîntului, nu a sancţionat în nici un fel obstrucţionarea atacantului de la Steaua. Cînd după meci s-a conformat invitaţiei de a comenta partida, a avut fair-play-ul să amintescă faza cu pricina, sub următoarea motivaţie:** „A fost o fază neclară care nu reclama pedeapsa maximă". **Să-i dăm cuvîntul mai departe, cu menţiunea că dezacordul nostru a impus o zgîrcenie de două puncte în minus la nota maximă:**

„Partida, deşi a scăzut spectacular în a doua parte a sa, a plăcut prin dinamism, prin joc bărbătesc, printr-o vigoare strunită bine, în limitele regulamentului. Rezultatul îmi pare echitabil, superioritatea teritorială a Petrolului, fiind contracarată de plusul de tehnicitate al echipei Steaua. Dintre jucători îl remarc pe Gruber pentru tenacitatea sa. Disciplina în teren a fost satisfăcătoare, iar gestul izolat al lui Dumitriu III, care a brutalizat un adversar, l-am sanţionat scoţînd din buzunar cartonaşul galben".

Să ne întoarcem totuşi la faza litigioasă din careul lui Mihai Ionescu. **Trecînd peste faptul că publicul ploieştean ar fi fost foarte „drastic" dacă lucrurile s-ar fi petrecut la cîţiva paşi de** Haidu, **îi spunem doar atît arbitrului Mureşan: dacă faza aceea nu a meritat totuşi pedeapsa maximă (chestie de interpretare), o lovitură liberă indirectă poate tot s-ar fi cuvenit!**

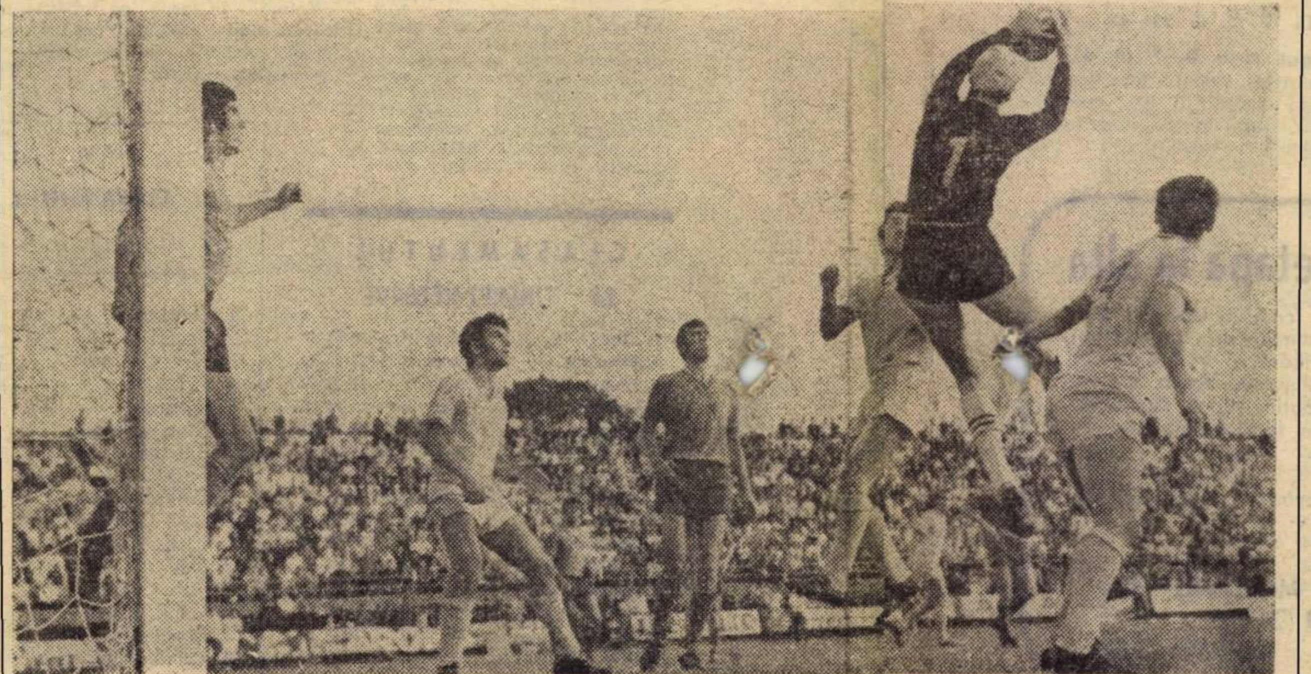

PLOIEŞTI. O minge înaltă, prinsă cu uşurinţă de uriaşul Haidu, sub privirile admirative (dar şi interesate) ale lui Ciugarin, Ciupitu, Hălmăgeanu, Dridea şi N. Ionescu. Foto: ION POPESCU

BUCUREŞTI. — Cinci priviri urmăresc buclucaşa minge care, depăşindu-l pe Papuc, nu va intra în plasă, ci va trece peste bară. De la stînga la dreapta: Deselnicu, Sălceanu, Papuc, Mincă, Lucescu. (Fază din partida Dinamo — „U" Craiova, 1—2) Foto: DRAGOŞ NEAGU

„N-AM CONDUS NICIODATĂ UN MECI AŞA DE FRUMOS"

Pentru a arbitra (şi l-a arbitrat foarte bine, la nivelul cu care ne-a obişnuit acest tînăr şi integru „cavaler al fluierului"...) jocul de la **Piteşti, OTTO ANDERCO** pleca sîmbătă în zori din **Satu Mare**, cu acceleratul de **Bucureşti**. Pe de o parte este un handicap (lungimea distanţelor) oraşul unde stă, pentru conducătorul întîlnirii **F. C. Argeş—Rapid.** Pe de altă parte însă, prin „neutralitatea" lui faţă de prima divizie, **Satu Mare** constituie un mare avantaj pentru **Anderco.** Plecat, deci, sîmbătă dimineaţa de acasă, el ajungea seara tîrziu, în oraşul de pe Argeş. Iar la mai puţin de o oră după ce anunţase sfîrşitul întîlnirii de pe stadionul „1 Mai", alerga să prindă o legătură la Bucureşti spre a relua drumul spre oraşul lui. Aşa că a trebuit să ţinem seama, în conversaţia noastră, de aceste împrejurări absolut obiective...

— **„N-am condus niciodată un meci aşa de frumos,** a început ghicindu-ne parcă intenţiile, confesiunile sale post-meci arbitrul Anderco. **Mi-a plăcut tendinţa ambelor echipe de a juca pe poartă, fără să facă abuz de pasele laterale. S-au reuşit acţiuni de atac demne de un meci de valoare continentală. Mi-era necaz că o asemenea partidă, dusă într-un ritm aşa de susţinut, dedicată ofensivei, nu se desfăşoară în faţa camerelor de luat vederi. Campionatul, care produce atîtea deziluzii sub raportul calităţii, ar fi primit, cred eu, şi binecuvîntări..".**

— Vreun incident, vreo ripostă verbală nepotrivită din partea jucătorilor?

— **„Absolut nimic. Remarc chiar că nu s-a vorbit mult pe teren. A vorbit mai mult şi mai convingător... mingea. Spune foarte mult despre sportivitate faptul că am dat un avertisment, mai mult formal, lui Pop pentru joc periculos — a ridicat prea mult piciorul la un atac pentru balon, la Jercan. Asta a fost tot, într-o partidă aşa de importantă pentru Rapid şi deloc indiferentă pentru F. C. Argeş.**

— Remarcaţii dvs.?

— **„Bine înţeles Dobrin. Bine înţeles pentru că cine a văzut acest meci a văzut prin Dobrin faze de fotbal din categoria adevăratei clase; apoi Angelescu, Răducanu, Vlad, Pigulea. Sportiv publicul, care a aplaudat pe bucureşteni, la intrarea pe teren, chiar mai călduros decît pe favoriţii lui. E drept, la ieşire, tonul s-a arătat invers. Pe bună dreptate. Gazdele au repurtat o victorie meritată şi, ceea ce mi se pare esenţial, jucînd adevăratul fotbal".**

„EVOLUŢIE PROGRESIVĂ A TIMIŞORENILOR"

VICTOR PĂDUREANU, aflînd de intenţia revistei de a face cunoscută opinia arbitrilor despre meciurile pe care le-au condus, s-a aşezat pur şi simplu la masă, a cerut hîrtie şi creion şi, la modul cel mai serios, şi-a aşternut, negru pe alb, părerea despre meciul C.F.R. Timişoara — „U" Cluj. O publicăm ca atare:

„Duminică am arbitrat al treilea joc din acest campionat în oraşul de pe Bega şi am constatat o evoluţie progresivă a echipei timişorene. În meciul cu „U" Cluj, echipa gazdă m-a impresionat prin capacitatea de efort demonstrată. Legătura bună între compartimente şi înfiriparea unei concepţii de joc distincte, atestă pregătiri asidue şi seriozitate generală. Din teren am auzit indicaţiile spontane ale antrenorului Macri şi mi-a plăcut receptivitatea jucătorilor (poate cu excepţia lui Boeşa), capacitatea lor de a se conforma concret sarcinilor primite. Bodrojan şi Volaru au evoluat cu mult peste media valorică a echipei, iar portarul Gaboraş a fost excelent.

„U" Cluj a jucat bine în prima repriză, dar a cedat, după pauză, surprinsă de replica partenerilor. Evidenţieri pentru Anca şi Pexa.

De semnalat un fenomen esenţial: deşi la aceeaşi oră **Politehnica Timişoara disputa un joc care mai putea însemna ceva pentru soarta ei, stadionul C.F.R. a fost plin, ceea ce demonstrează că C.F.R.-ul nu şi-a pierdut suporterii. Şi dacă aceşti suporteri ar fi mai obiectivi şi mai calmi, eu ca arbitru aş avea cuvinte şi mai bune despre ei. Dar şi duminică corul de proteste nejustificate a funcţionat cu aceeaşi patimă atunci cînd Seceleanu, simulînd o faultare în careu, nu a primit penaltiul căutat. Cu Tache Macri la cîrmă şi cu stadionul mereu plin, C.F.R.-ul se poate întoarce lesne în Divizia A".**

„LA ÎNCEPUT, PĂREA UN JOC FĂRĂ PROBLEME"

Meciul de la Cluj se încheiase de cîteva minute şi agitaţia din teren, transferată parţial odată cu jucătorii în drumul lor spre cabine, domina spaţiul de sub tribună, acolo unde după fluierul final al arbitrului se desfăşoară, de regulă, acel nelipsit şi pasionant adaggio din scurta istorie a fiecărei partide, cu izbucniri de entuziasm sau supărare, desprinse din chinuitoarea încordare a nervilor.

În vestiarul rezervat cavalerilor fluierului, aproape greu de închipuit, domneşte totuşi contrastant cu atmosfera din jur, calmul relaxării. Tuşierii *R. Buzdum* şi *I. Hrisafi* — ultimul greu încercat de o viroză febrilă — îşi pregătesc cu meticulozitate toaleta obişnuită recuperării după efort, în timp ce principalul judecător al meciului, ALEX. PÎRVU, îşi consumă liniştit ţigarea destinderii, privind undeva către un ecran imaginar, filmul întrecerii înregistrat pe una din peliculele memoriei.

„Am avut la începutul jocului — mărturiseşte Pîrvu, anticipînd parcă o inevitabilă întrebare — *impresia unei partide fără probleme. Apoi, după ce gazdele au luat conducerea cu 2—0 şi în condiţiile în care Steagul roşu, în mod evident puţin stimulat de miza întrecerii, evolua destul de şters, eram aproape convins de o victorie categorică a ceferiştilor clujeni. Golul lui Dumitriu II însă a aruncat în teren sămînţa incertitudinii asupra rezultatului, a presărat panica unui posibil insucces printre jucătorii antrenorului Rădulescu şi a ridicat starea de tensiune a întrecerii la o cotă suprinzător de fierbinte. Mai erau în acel moment 25 minute de joc. Finalul partidei a fost de-a dreptul dramatic cu cîte un gol de fiecare echipă, cu un cartonaş galben „oferit" lui Ţegean pentru proteste repetate, cu un gol anulat C.F.R.-ului în min. 78, cînd poziţia de ofsaid a lui O. Ionescu nu mi-a lăsat nici un dubiu asupra hotărîrii luate, cu emoţiile zgomotos manifestate ale publicului, cu remarca jocului bun prestat de Dumitriu II, Cadar, O. Ionescu sau Soo şi, după încheierea ostilităţilor, aici în cabină, cu satisfacţia pe care o poate avea un arbitru, atunci cînd primeşte felicitările antrenorilor ambelor echipe".*

Materiale realizate de Ion **CUPEN**, Laurenţiu **DUMITRESCU**, Eftimie **IONESCU**, Mihai **IONESCU**, Gheorghe **NERTEA**, Mircea **TUDORAN** şi Radu **URZICEANU**